

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Gregory Alan Isakov & Drew Nelson

Saturday 10 Nov 2012

Onze feestmaand november wordt vervolgd, met een voor In the Woods ongebruikelijke "Double Bill". Een debuut namelijk de geweldige songwriter Drew Nelson. www.drewnelson.net Zijn CD Tilt-A-Whirl, is een topper!

"Drew Nelson is one of my favorite new artists. His songs sound like the rest of us feel....dazed, angry, amazed and climbing." -John Gorka

Dezelfde avond de ontdekking van de helaas overleden Tony Sanner van Muziekpodium Bakkeveen; Gregory Alan Isakov. Bij zijn eerste optreden in mei 2009 maakte hij grote indruk op de aanwezigen. De entree voor deze Double Bill bedraagt gewoon € 15, zoals u gewend bent.

Silenced beauty and friendship

Een double bill vraagt altijd iets meer planning en met name ook afstemming om beide artiesten de juiste ruimte te bieden voor hun show. De reden dat we niet vaak een double bill presenteren. Deze keer pakte het prima uit. Drew en Gregory en zijn bandleden hadden elkaar al bij een eerder concert in Nederland gesproken.

Drew opende de avond met een afwisselende set van ballads en meer uptempo materiaal. Drew de slank ogende half Native American, draagt een hele geschiedenis met zich mee. Een geschiedenis van discriminatie als halfbloed, uitgezonden door de Navy, door Amerikanen zonder enig eufemisme omschreven als: "A job overseas", resulterend in middelenmisbruik. Dit laatste daar is hij bewust heel open over zo dat niemand hem in de verleiding meer kan brengen. Hij vertelde ons dat hij en Malcolm

Holcombe altijd het bar personeel aan het begin van de avond vragen om ze niets alcoholhoudends te schenken als preventieve maatregel. Tussen de songs door liet hij tijdens het optreden flarden van zijn achtergrond doorschemeren. Overigens door schade en schande wijs geworden weet hij zich door het leven te slaan gebruik makend van een droge ironische humor, die de zaal wel kon bekoren. Zijn songs zijn een prachtige weerslag te noemen van zijn leven. De eerste song had hij net geschreven en hij vroeg iemand in het publiek de tekst voor hem omhoog te houden. Zijn afsluitende song deed hij zingend en volledig akoestisch, door zich door het publiek een weg te banen richting kleedkamer. Refererend aan Woody Guthrie, die niet alleen door het feit dat hij dit jaar 100 jaar geworden zou zijn en hierdoor hernieuwde belangstelling krijgt, maar ook door de politieke ontwikkelingen in zijn thuisland. Een daverend applaus deed hem enigszins verrast terug keren op ons podium voor een encore.

Politiek en verkiezingen waren de gemene deler tijdens de maaltijd wat erg interessant is om Amerikanen vanuit verschillende invalshoeken en achtergronden te horen reageren, weliswaar resulterend in een gedeeld gevoel van opluchting door de herverkiezing van Obama.

Gregory begon solo en gelijk viel op wat een rijk geschakeerde stem hij bezit en vergeet daarbij zijn gitaarspel niet. Al snel werd hij begeleidt door Ramaya Soskin, die naast vaardigheden op zijn instrument ook een prachtige stem bleek te bezitten, wanneer deze niet alleen de rol van backing vocals vervulde, maar eigen songs voor het voetlicht bracht. Daarna werd Bonnie Paine geïntroduceerd op het podium en die liet ons zien dat een zingende zaag niet alleen maar kan worden gebruikt op kermissen, als een soort veredelde grap, maar dat je er daadwerkelijk muziek mee kan maken. De combinatie van instrumenten en drie stemmen zorgden voor sferisch geluid in een zaal waar dit als geen ander kan worden uitgebuit. Iets wat ook zichtbaar waarneembaar was bij de artiesten die gaandeweg de show, steeds meer gebruik gingen maken van de akoestische mogelijkheden van de ruimte in combinatie met een oprecht geïnteresseerd publiek. Dan kun je het als performer permitteren om nieuwe nummers te presenteren. Ondanks de verstilde schoonheid van de muziek, viel de band na het laatste nummer een staande en luidruchtige ovatie ten deel. Als eerste keerde Bonnie alleen terug op het podium met een volledige A-capella uitvoering van een Richie Havens song, die ons aangenaam verraste. Bonnie met haar ingetogen verschijning nam ons mee naar de krochten van het blues/jazz gebied waar tot nu toe Billie Holiday patent op leek te hebben. De trotse bandleider Gregory gaf erna wederom de gelegenheid aan Ramaya om zich zelf te laten horen. Alvorens af te sluiten met een akoestische versie van een Springsteen song samen met Drew Nelson. De vriendschap was getekend, gezien de uitwisseling van contacten onderling na de show. De verstilde schoonheid van het concert indachtig waren we oprecht verbaasd dat er in plaats van regen geen sneeuw was neergedaald over het donkere en vredige Lage Vuursche.

Drew Nelson

1.Reckless Hurt [unreleased]

2.Unmistakable You [unreleased]

3.Lessons

4. Here To There
5. Dust
6. Danny and Maria
7. My Girl (Shooting Star Wishes)
8. Hallelujah Morning
9. Grandmother Moon
10. Stranger
11. 5th Of September
12. Shady Grove [traditional]
13. What She Does
14. Promised Land

All tracks by Drew Nelson except where noted

Drew Nelson|vocals, acoustic guitar

Gregory Alan Isakov

1. (She) Always Take It Black [unreleased] solo
2. Suitcase Full Of Sparks [unreleased]
3. That Moon Song
4. The Stable Song
5. Words [Ilan Isakov, Gregory Alan Isakov]
6. Virginia May
7. The Universe [unreleased]
8. All There Is
9. Evelyn
10. Amsterdam [unreleased]

11. One Of Us Cannot Be Wrong [Leonard Cohen]
12. Living Proof [unreleased]
13. I Will [Ramaya Soskin] *
14. Second Changes [unreleased]
15. Dandelion Wine
16. If I Go, I'm Going [Gregory Alan Isakov, Johann Wagner, John Elliott]
17. Master & Hound
18. High Flyin' Bird [Richie Havens] **
19. Heartbreaker [Ramaya Soskin] *
20. Highway 29 [Bruce Springsteen] ***

All tracks by Gregory Alan Isakov except where noted

Gregory Alan Isakov | vocals, acoustic guitar, harmonica

Ramaya Soskin | electric guitar, harmony vocals | vocals [solo] *

Bonnie Paine | harmony vocals, saw, washboard | vocals [solo, a capella] **

*** Gregory Alan Isakov & Drew Nelson [duo]

www.gregoryalanisakov.com